Hotel Rejtély

1.

Leállítottam a Morgan motorját, és csak ültem az autóban az öreg, romos épület előtt. Mellettem munkások jöttek-mentek fütyörészve, tervrajzokkal és szerszámokkal a kezükben. Az egyik biccentett. ~~Kedvesen r~~Rámosolyogtam, majd visszatértem a gondolataimhoz.

~~, melyek egész úton röpködtek a fejemben.~~ Meg tudom csinálni? Apa büszke lesz rám? Látom anyát újra mosolyogni?

Kislányként sokszor kértem, hogy meséljen az esküvőjükről és a nászútról;~~,~~ arról, milyen volt a hotel, az ételek és a táj. Ő pedig csillogó szemekkel elevenítette fel azokat a nyári napokat. De az a fény már rég kiveszett a tekintetéből. Mintha az öröm összes szikrája kialudt volna azóta a beszélgetés óta. Szégyelltem magam. Talán ha nem hozom fel, akkor most nem lenne árnyéka régi önmagának.

– Hogy milyen volt a nászút? Csodálatos. Olyan békét még sehol sem tapasztaltam, mint akkor Dantow-ban. A hotel mellett volt egy erdő, ~~. A fák nem nőttek túl sűrűn, így kialakíthattak köztük egy sétányt. M~~minden nap órákig bandukoltunk apáddal és terveztük a jövőnket. A fákon több tucat madár dalolt, ~~én pedig ott akartam maradni, hogy egész nap hallhassam őket. A~~ az erdő mélyén ~~csordogált egy~~ patak csordogált, keskeny fahíd vezetett átrajta.~~ egyik oldalról a másikra.~~ A kristálytiszta vízbe ~~csábított,~~ belelógattuk a lábunkat, hideg volt, de nem bántuk.~~ Hideg volt, de a fák lombkoronái között utat törtek maguknak a nap sugarai és felmelegítették kissé. A Paradicsomban éreztem magam.~~ Körös-körül csend és nyugalom, soha ennyire boldog még nem voltam.~~.~~

– Nem vágytál vissza?

– Minden áldott nap. De apádat~~ megváltozott, miután hazajöttünk. Belecsöppentünk az unalmas hétköznapokba: őt~~ lefoglalta a hotel vezetése, ~~és a vele járó rengeteg munka,~~ engem meg~~pedig~~ a háztartás, majd Brian és te. Ha felhoztam neki a témát, mindig a munkára hivatkozott.~~talált valamilyen kifogást: megbeszélés, halomnyi elvégzendő feladat…~~ Egy idő után már nem kérdeztem tőle semmit, úgyis tudtam, mit felelne.

– Ha aegy leszek, ~~Akkor én~~ elviszlek oda, anya, ~~egyszer, majd ha nagy leszek. M~~megígérem.

– Ó, Noelle! – ölelt meg anya. Éreztem, ahogy rázkódik a teste a sírástól, így a karo~~jai~~imat még szorosabban fontam a nyaka köré, amíg el nem aludtam.

Ha kértem, máskor is mesélt arróle, milyen volt a boldog békeidőkben, amikor még szó sem volt háborúról és mészárlásról; hogy milyen szívesen sétáltak az erdőben újra és újra, vagy hallgatták a színpad mellől Nina Openko varázslatos énekét és Loui Parker zongorajátékát vacsora közben.

Amikor felnőttem, ~~Akkor már biztosan tudtam, hogy amint lehetőségem adódik rá, megajándékozom őket egy, a Kilmore-ba szóló pihentető hétvégével. Nem a levegőbe beszéltem, amikor~~emlékeztem az ígéretre, ~~megígértem anyának, hogy egy nap visszatérhet álmai helyére,~~ ám alig vetettem bele magam a kutakodásba, csalódnom kellett: kiderült, hogy a hotelt évekkel korábban bezárták, mert eladósodott az akkori tulajdonos. Viszont megtudtam, hogy az épület éppen eladó a körülötte elterülő hatalmas parkkal és erdőrésszel együtt. Kezdetben örültem, ugyanakkor tudtam, sosem gyűjtök össze annyi pénzt, amiből kifizethetném. Mardosott a keserűség: annyira vágytam rá, hiszen anya és apa mindent megtettek értünk. Küzdöttek magukkal, a szüleikkel, az elvárásokkal, a konkurenciával, csak

Megjegyzés [B1]: kissé fura ez a cím

Megjegyzés [B2]: Érdemes rendesen kiírni az „és” szócskát, mert művészieskedő hatású lehet a szöveg az „s” betűkkel. (A szépirodalomban jobban elfogadott ez, mint a szórakoztató irodalomban.)

Megjegyzés [B3]: Kissé elcsúszik, erőltetett a kérdés. Próbáld hitelesebben megfogalmazni.

Megjegyzés [B4]: páros szervet egyes számban használjuk: szemmel

Megjegyzés [B5]: klisébe hajlik Nem is igazán ez a szókapcsolat, hanem a következő három mondattal együttesen. Fogalmazz pontosabban, ne támaszkodj máshonnan átvett kifejezésekre.

Megjegyzés [B6]: Ezt a szakaszt nem biztos, hogy érdemes egy az egyben megmutatni. A narrációba is bele lehet tenni.

Megjegyzés [B7]: Túl sok. Gyerek előtt nem igazán sír egy anya, hanem tartja magát, és legföljebb lopva teszi, hiszen a kicsiket megrémiszti, ha az anya sír. (Láttad anyukádat sírni gyerekkorodban?)

Megjegyzés [B8]: Hányat írunk? Melyik háború ez?

Megjegyzés [B9]: klisébe hajlik

Megjegyzés [B10]: Milyen konkurencia? (Nem muszáj itt megmagyarázni, de később meg kell.)

hogy talpon tudjanak maradni és olyan életet biztosíthassanak nekünk, amilyent szeretnének. Még jobban megviselt, amikor megtudtam, hogy apa el~~le~~utazott oda tárgyalni az adás-vételről, de anyát nem vitte magával.

– Képes voltál egyedül ~~le~~menni, amikor tudtad, mennyire vágyom rá, hogy újra lássam? – fakadt ki anya.

– Édesem, én csak… nem akartam, hogy szomorkodj a kinézete miatt.~~ – magyarázkodott apa.~~ Ha tudnád, milyen lepusztult. Szinte semmi sem emlékeztet már régi valójára. Mindenhol…

– Egy kis gaz és málló vakolat nem rémisztett volna el… – Anya hangja elcsuklott.~~ el anya hangja.~~ *– Az álmom volt, de neked megint csak az üzlet számít, igaz?*

– Nem csak az üzlet, de bevallom, jobbára a terjeszkedés lebegett a szemem előtt, amikor leutaztam Dantow-ba. Viszont most, hogy pontosan tudom, milyen állapotban van az épület, nem hiszem, hogy megérné megvenni. Van benne lehetőség, nem is kevés, de ha nem sikerül, nagyot bukhatunk.

Zengett tőlük az iroda. Láttam anyám arcán a csalódottságot, amikor becsukta maga mögött az ajtót. Meg sem lepődött azon, hogy hallottam minden egyes szót. Az lett volna csoda, ha nem szűrődik ki semmi. Apa mély, robusztus hangja amúgy is jellegzetes volt, bármit mondott, arra méterekkel odább is felfigyel~~t~~ek.

Néhány hónappal később ~~kaptuk a rossz hírt, hogy~~ az anyai nagyapám elhunyt. Végtelenül szomorú voltam, hiszen nagyon szerettem őt. Rengeteg szép nyarat töltöttünk nála Írországban. Bevallom, nem volt hétköznapi ember. Ha a családja került szóba, nem létezett nála zsugoribb személy, de amint~~ha~~ azt látta, hogy valaki nélkülöz, nem habozott segíteni. Ezért is lepődtünk meg annyira, amikor megtudtuk, mi áll a végrendeleté~~kezésé~~ben: tetemes vagyonának egy részét – ahogy vártuk – különféle szervezeteknek adományozta, a nagyját viszont *rám* hagyta. Nagyapám elvesztése nagyon megviselt, hetekig alig ettem, és szinte ki sem mozdultam otthonról. Ugyanakkor keserédes boldogság járta át a szívem, mert tudtam, hogy az örökségem több mint elég a Kilmore megvásárlására és renoválására. Az adás-vétel lebonyolítása előtt megbeszéltem mindent az ügyvédemmel, aki támogatott az elhatározásomban, mondván, az élet kezd visszatérni az emberekbe, és vágynak a felhőtlen boldogságra. Az pedig, hogy a hotel távol esik a nagyvárosok zajától, csak előny. Ráadásként az árat is sikerült lejjebb alkudnunk. Azt hittem, csoda történt velem, hogy ilyen simán ment minden. De a sors másképp gondolta.

Megrázkódtam, amikor megkopogtatták a szélvédőt.

Eléggé szeszélyes volt az időjárás~~ akkoriban~~, bármikor meg~~neki~~eredhetett az eső, így jobbnak láttam, ha felhúzva hagyom a Morgan tetejét. Szerettem ~~ea~~zt a kicsi, fehér autót, igazán illett hozzám. ~~Nem azért, mert annyira d~~Drága volt, de egyszerű.~~ hanem mert kívül-belül tükrözte az egyéniségem: egyszerűség szerény köntösben. Ezeket a tulajdonságaimat próbáltam vidéken is megőrizni anélkül, hogy kitűntem volna a tömegből.~~ Nem voltam híve a felhajtásnak, a túlzott cicomának, és utáltam a középpontban lenni. Az iskolában is inkább meghúzódtam, és távolról figyeltem az eseményeket.

– Miss Matthews? – szólt az építésvezető. A legjobbak közé tartozott Londonban, nem volt kérdéses, hogy őt kérem fel a renoválásra.

– Á, Mr. Johnson, örvendek!

Kimásztam az ülésről, nyújtóztam egy nagyot, mint egy elégedett macska, majd kezet fogtam a zömök, őszes hajú férfival. Látva a mosolyát, szabadkozni kezdtem.

– A hosszú út az oka. Teljesen elgémberedett a nyakam.

Megjegyzés [B11]: Honnan tudott róla, hogy eladó?

Megjegyzés [B12]: ez csúnya nyelvileg

Megjegyzés [B13]: nagyon ürügyként hangzik

Megjegyzés [B14]: A fordított szórend gyakran erőltetett ilyenkor.

Megjegyzés [B15]: Még nem tudom ennyiből, hogy melyik kor ez, de nagyon önállótlannak tűnik a nő. Egyedül is elmehetett volna évekkel ezelőtt oda. Valami indoklás kellene pl. csak kettesben akart, vagy földrajzilag nagyon messze van, vagy ő beteges

Megjegyzés [B16]: élőszóban ritkán beszélünk így, de ez a szereplő személyiségét is függ

Megjegyzés [B17]: Milyen iroda? Miért az irodában vitáznak, ez kínos általában.

Megjegyzés [B18]: Nem az átélt érzelmi élményt mutatod meg, hanem magyarázol, így elveszed a jelenet feszültségét.

Megjegyzés [B19]: Miért? (Ha a következő mondat az indoklás, akkor ezt a mondatot nyugodtan húzd ki.)

Megjegyzés [B20]: Az újságcikkek írnak így, itt viszont a lány mesél, így ez furán hat.

Megjegyzés [B21]: klisé

Megjegyzés [B22]: Kéne korábbra egy utalás, hogy kb hányat írunk (nem pontosan, de az évtizedre esetleg), vagy milyen háborúra utalt a narrátor. Még az se biztos, hol él, így az olvasó nem tudja behatárolni a korszakot.

Megjegyzés [B23]: klisés, de határeset

Megjegyzés [B24]: Nem értem. Most a mesélés jelenében van, nem?

Megjegyzés [B25]: Ellentétes hatást ér el, amikor a szereplő önmagát szerénynek nevezi. Az életben is furcsán hatna. :)

Megjegyzés [B26]: Ez igen modortalan dolog. ☺ Hányat írunk? Csak a mi korunkban elfogadott idegen férfi előtt fiatal nőnek nyújtóznia, de azért csinos nők esetében ennek némi szexuális felhangja van. ☺

– Semmi gond – mondta, miközben elindultunk a gazzal benőtt kavicsos úton az ütött-kopott hotel felé. A bokám minden egyes lépés után meg-megbicsaklott a hepehupás talajon, ezért néhány méterrel később ~~– után~~ lazán lerúgtam a cipő~~i~~met, és azon mód, harisnyában folytattam az utat. A férfi meg is jegyezte, hogy nem vagyok egy mindennapi nő – noha találkozott már néhánnyal élete során –, amire csak annyit feleltem, hogy még nem látott semmit.

Sokan azt hiszik, attól, hogy a szüleimnek van pénze, én is olyan vagyok, mint a többi örökösnő. Egész nap cicoma, ruhaváltás ötször, de nagyobbat nem is tévedhetnének. Szerettem Londont, de arra vágytam, bár ~~-~~csak vidéken élhetnék, ahol az emberek maguknak teremtik meg a betevőt, és ahol nem tolnak mindent az ember nemesebbik fele alá. Sokszor éreztem magam kényelmetlenül, és ez még ma is így van, ha ágyba hozzák a reggelimet vagy beágyaznak helyettem. Miért végezze el más a munkát, ha én is képes vagyok rá? A legtöbben egyetértenek velem, de kivételek itt is akadnak. Elkényeztetett lánykák és ifjak, akik nem tudják, milyen gyönyörű lehet a naplemente egy terebélyes fa tetejéről, vagy milyen érzés a szikláról a tengerbe ugrani. Én tudom: mesés és izgalmas. Ezért szerettem nagyapánál lenni Írországban;~~:~~ gyönyörű tájak, barátságos emberek, és ott~~főleg azzal ejtette rabul a szívem az a vidék, hogy~~ nem kellett örökösen megfelelnem mindenkinek. Nagyapa velem együtt nevetett, reggeltől estig a szabadban voltunk, és csak enni, mosdani és aludni jártunk haza.

Ahogy haladtunk egyre beljebb a hotel felé, elöntött az édes izgatottság: még mindig képtelen voltam elhinni, hogy az utolsó fűszálig ~~az~~ enyém e~~a~~z a hely. Körös-körül csenevész bokrok, terebélyes, néhol korhadó tölgy- és nyárfák, foltokban apró, gondozatlan virágágyak. Az utat egyedi mintázatú, de megkopott Viktória-korabeli padok szegélyezték. A fű helyeként kikopott, máshol megdőlt a hossza alatt. Ami a legjobban elszomorított, hogy kupacokban hevert a szemét mindenfelé. ~~Nem értettem, hogy lehet képes valaki arra, hogy más tulajdonát beszennyezze.~~

A hotel borostyánnal benőtt falaira, a hatalmas üvegablakra és a bordó, mohalepte tetőre pillantva láttam magam előtt, ahogy Dantow lakosai egyszerű ruháikban keringőznek a még ép bálteremben; ahogy a gyerekek lufival és vattacukorral a kezükben fogócskáznak a hatalmas, tiszta parkban; ahogy az ünnepi vásárokon izgulva várják a tombolasorsolást.

– Nagyon jól haladunk az előkészületekkel – zökkentett ki az álmodozásból Mr. Johnson, amikor az épület bejárata elé értünk. – A jó állapotban lévő bútorokat és használati tárgyakat a szegényeknek adtuk, ahogy kérte, a többit elvitték a szeméttel együtt.

– Remek. Előkerültek a régi dokumentumok~~, amikről érdeklődtem~~?

– Igen, az egyik szekrény alján találtuk meg őket. Mindent bedobozoltunk és kitettünk oda – mutatott ~~egy,~~ az ajtóval szembe. A~~n lévő~~ nyárfa alatt~~i~~ kopott, valaha fehér színű vasasztal, és néhány ~~ra és a hozzá illő~~ szék állt.~~ekre.~~

– A tervrajzon minden érthető volt? ~~Tudja, olyan sok ötlet kering a fejemben, és nem szeretnék eltúlozni semmit.~~

– Megnyugodhat, kisasszony – tette lapátkezét a karomra ~~–~~, a tervrajz alapos, minden kivitelezhető rajta. Néhány emberem most méri fel a kis erdő melletti részt a tanösvény kialakítása miatt. A régi sétányt belepte a gaz, mindenképpen újat kell kiépítenünk.

– Tudják majd tartani a határidőt?

– Nem lesz vele probléma. Hetekkel ezelőtt megvizsgáltuk az épület szerkezetét, kitűnő állapotban van. Mindössze minimális bontás, javítás és festés kell, valamint az új bútorok elrendezése. Magam is meglepődtem, hogy az elektromos vezetékekkel és a vízzel sincs semmi gond, hisz' ez a bolondos időjárás nem tesz jót egy lakatlan épületnek. Egy kicsi vihar is képes hatalmas károkat okozni.

Elégedetten mosolyogtam és figyeltem a munkásokat, miközben szorgosan dolgoztak,

Megjegyzés [B27]: szerepelt a szó az első tagmondatban

Megjegyzés [B28]: Gondolom, ezzel a lazaságot, közvetlenséget szeretnéd ábrázolni.
Kissé erőltetett. Vezetni eleve nem tud túl nagy sarokkal, illetve amikor leveszi az ember a cipőjét, akkor mezítlábas lesz, a harisnyás (zoknis) láb inkább kínos, mint felszabadult.

Megjegyzés [B29]: zavaros
Gondolom, nem azt szeretnéd mondani, hogy nőkkel találkozott már, hanem azt, hogy különleges nőkkel.

Megjegyzés [B30]: nagyon öntelten hangzik

Megjegyzés [B31]: ember: szóismétlés nemesebbik fele: itt erőltetetten hat

Megjegyzés [B32]: Ha ebbe nevelkedik, akkor természetes neki. Inkább később alakul ki egy önállósági törekvés, és akkor nem zavarban van, hanem idegesíti a kiszolgálás.

Megjegyzés [B33]: nagyon egysíkúan gondolkozik
jobb lenne ide valami erős életkép, mint egy ilyen ítélet

Megjegyzés [B34]: Konkrétabban! Mit csináltak?

Megjegyzés [B35]: klisé

Megjegyzés [B36]: jó leírások

Megjegyzés [B37]: kicsit furcsán hat, talán jobb lenne a „korhű jelmezekben".

Megjegyzés [B38]: Elég értékesek az antik bútorok, nem hiszem, hogy elajándékoznák.

Megjegyzés [B39]: A tereprendezés rajza?

Megjegyzés [B40]: zavaros a mondat

Megjegyzés [B41]: Idegen mesteremberek ritkán érintenek meg fiatal nőt, pláne magasabb társadalmi státuszban lévőt. Ez még manapság is él, egy vízszerelő, akit a lakásba hívsz, soha nem ér hozzád.

hogy újra régi pompájában tündököljön a Kilmore Hotel.

Miután elköszöntem Mr. Johnsontól, a dobozokkal teli asztalhoz mentem, majd letelepedtem az egyik székre, és évszámok szerint sorba rendeztem a vendégkönyveket. Meglepődtem, milyen gondosan megőrizték őket a háborúk ellenére: még az 1900-as évekből is fennmaradt néhány példány. Ötven év távlatából ez azért becsülendő. Hiába, vidéken nagyon vigyáznak az emberek az értékeikre, és fontos számukra a hagyományőrzés is.

Hirtelen ötlettől vezérelve kiválasztottam az 1907-es könyvet. Abban az évben házasodtak össze a szüleink. Bőszen lapozgattam, és a közepe táján rá is bukkantam a bejegyzésre: *Frederick és Jane Matthews (London), 1907. július 4-16.* Elmosolyodtam, majd tovább olvasgattam a neveket. A dokumentumok feletti elmélkedésemből az egyik munkás ordítása zökkentett ki. Értetlenül kaptam fel a fejem.

– Miért kiabál? – pattantam fel a székből.

– Híjják a rendőrfelügyelőt! Híjják Courtlandet!

– Mi történt, Jack? – kérdezte Mr. Johnson.

– Egy holttest van az egyik bokor ajjában – felelte riadtan.

– Mit beszélsz? Milyen holttest?

– Egy lyányé. Assz'iszem meggyíkó'ták.

Megjegyzés [B42]: Most 1950 körül vagyunk?

Megjegyzés [B43]: Mindig érdekes kérdés, mennyire jó akcentust leírva ábrázolni. Én azt javaslom, csak egy-két szó legyen, a többinél inkább a narrációban éreztesd. Pl:
– Mit beszélsz? Milyen holttest?
A munkás szavait szinte érthetetlenre torzította az erős ír akcentus. Egy meggyilkolt lányról magyarázott.

Ha a dramaturgiát nézzük, jól indul a regény. Rengeteg dolgot megtudunk a szereplőről, az anyagi háttérről, a gondolkozásmódról, a nagyapa és a lány viszonyáról, ráadásul azonnal feltűnik a konfliktus (és írói ígéret) egy hulla képében.

De ez azonban nem elég még. Nézzük részletesebben:

Nyelvileg kissé hullámzik, de nem vészesen. Érdemes minden mondatot megnézni, jó lenne, ha pontosabban fogalmaznál, mert az olvasó ez alapján épít fel egy képet, nem az alapján, ami a fejedben él. Minél tisztábban átadod, amit szeretnél, annál nagyobb örömmel merül bele az olvasásba.

A „le" igekötő nagy divat manapság, de narrációban inkább csak a klasszikus értelemben használd, ne szleng legyen. (A szleng amúgy sem jó, ha nem az adott koré.)

Az akcentus leírása külföldön bevett dolog, de egy kontinensnyi területen látványosabbak ezek a változatok, és ott igenis jelentősége van ennek, mert beszéd alapján társadalmi osztályt, tájegységet meg lehet határozni. Mi viszont kis országban élünk, jóval halványabb ez a dolog. Épp ezért sok olvasót zavarja leírva, erre is érdemes figyelni. (A Harry Potter sztoriban Hagrid mondatait nézd meg angolul és magyarul, a magyar sokkal visszafogottabb.)

A karakterábrázolás némileg felszínes, jobban bele kéne menni. Erősebb hatást érsz el, ha nagyon konkrét szitukat villantasz fel visszaemlékezéskor. Semmit ne kenj el. A főhős gondolatait különösen ne, túl általános volt, amikor a gazdagságról, kiszolgálásról, mások véleményéről mesélt.

A háttérvilággal van némi gondom: nem egyértelmű, hogy milyen korban él a lány. Mivel nem látom a fülszöveget, ahogy egy könyv esetében, hanem csak a szöveg alapján indulok ki, így nehezebb dolgom van. Nem értem, hogy a háborús utalás 1922-re, az ír függetlenségre, vagy esetleg valamelyik világháborúra vonatkozik.

A szövegben két évszámom van: 1907 a szülők esküvője, de akkoriban 18-20 évesen házasodtak, és 1-5 éven belül megszülettek a gyerekek, vagyis a harmincas évek közepe lehetne ez alapján. Másik a dokumentumoknál említett ötven év eltelte, de akkor is még 1950 körül vagyunk. (A vattacukor az 1900-as évek elejétől van, a lufi pedig régebbi, vagyis ez még beleférne, az is, hogy nőként autót vezet.)

Viszont ez a mesélési mód egy mostani lányé. A gondolkozásmódjában nem jelenik meg

az adott kor. A viselkedésében, műveltségében szintén nem. Sőt, a környezet viselkedésében sem. Pl. Johnson legföljebb családi barátként állna szóba vele. Mesterember akkoriban fiatal nőtől semmilyen átépítési, javítási munkákat nem fogadott el, még akkor sem, ha fizetett érte. Ez a jelenség még ma, idehaza is látható, a vidéki falvakban csak a férfi családtaggal hajlandók egyeztetni. Ha meg friss ismerős, akkor igen nagy bunkóság levenni a cipőt, de a férfi viselkedése is a nő felé az. De hulla esetén sem szólnának a lánynak, hanem pont elvinnék őt a környékről. Gondold át ezeket.

Nem tudom, mit szeretnél pontosan, és lehet, én értettem abszolút félre, de ha valóban az ötvenes években játszódik a történet, akkor nézz meg pár korabeli tévéadást, akkoriban játszódó filmet, ez segíthet átvenni a korszellemet.

Összességében egy lendületes kezdés, de még érdemes rajta csiszolni.

Varga Bea